

**Сумський державний педагогічний університет
імені А.С.Макаренка**

Факультет іноземної та слов'янської філології

Кафедра української мови і літератури

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан факультету іноземної та
слов'янської філології

 Лариса КЛОЧКО
«29» серпня 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ОК 21 Історія української мови

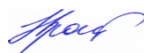
галузь знань **01 Освіта/Педагогіка**

спеціальність **014 Середня освіта (Українська мова і література)**

освітньо-професійна програма
Середня освіта (Українська мова і література. Англійська мова)

першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Мова навчання українська

Погоджено науково-методичною
комісією
факультету іноземної та слов'янської
філології
«29» серпня 2025 року
Голова **Наталія ГРОМОВА**

Суми 2025

Розробник:

Кумеда Олена Павлівна, кандидат філологічних наук, доцент

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри української мови і літератури

Протокол № 1 від «29» серпня 2025 року

Завідувач кафедри

Вікторія ГЕРМАН

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	бакалавр	нормативна	
		Рік підготовки:	
		4-й	4-й
		Семестр	
7-й		7-й	
Лекції			
18 год.		4	
Практичні, семінарські			
22 год.		4	
Лабораторні			
Самостійна робота			
48 год.		80 год.	
Консультації:			
2 год.		2 год.	
		Вид контролю: залік	

1. Мета вивчення навчальної дисципліни

Мета – формування в студентів свідомого наукового розуміння процесів становлення всіх підсистем єдиної мовної системи та її еволюції від найдавнішого періоду до нашого часу, вироблення стійкого інтересу до питань розвитку української мови; прищеплення навичок **академічної доброчесності**.

Завдання:

- розкрити внутрішні закони, які зумовили розвиток фонетичної системи й граматичної будови української мови від найдавніших часів до сучасного стану; _
- дослідити процес виникнення та розвитку самобутніх рис української мови, вивчити зміни, відбиті в пам'ятках письма чи реконструйовані, хронологізувати їх;
- з'ясувати специфіку формування літературної мови на тлі загальнонародної мови українців, її взаємодію із територіальними діалектами та старослов'янською (староболгарською);
- розвинути історичний підхід до наукового розуміння й вивчення сучасної української мови, сформувати навички й прийоми порівняльно-історичного аналізу мовних фактів;
- виробити навички читання текстів та аналізу (графемно-фонетичного, граматичного) мовних одиниць з урахуванням хронологічних рамок їх фіксації і сучасного розуміння їх особливостей.
- формувати здатність до інтерпретації мовних фактів різних історичних періодів при вивченні шкільного курсу української мови.

Методи навчання

Проблемно-пошуковий, дослідницький, частково-пошуковий, інтерактивні (вебінари, тренінги, презентації, дистанційні освітні технології), практичні методи навчання (вправи, лабораторні, практичні, графічні та дослідні роботи).

2. Передумови для вивчення дисципліни

Вступом до вивчення дисципліни є курси *діалектології, історії України, вступу до мовознавства, давньої української літератури, фольклору*, які студенти опановують до початку вивчення *історії української мови*.

Вивчення історії української мови передбачає охоплення окремих питань курсу старослов'янської мови, оскільки є взаємопов'язаними навчальними дисциплінами. Так, курс старослов'янської мови присвячений

системі й структурі найдавнішої літературної мови древніх слов'ян, давня ж українська мова певною мірою успадкувала традиції цієї книжної мови, окремі її стилі розвивалися під впливом старослов'янської (у східних слов'ян – церковнослов'янської) мови.

Історія української мови спирається на загальні закони розвитку мови, отже пов'язана із *загальним мовознавством* (яке формує термінологічну базу для пізнання лінгвістичних наук). У свою чергу здобуває матеріал для загального мовознавства.

Безперечний зв'язок історії української мови із *сучасною українською літературною мовою*, яка становить собою один із етапів історичного розвитку національної мови в її кодифікованій формі. Сучасна українська літературна мова зберегла багато давніх фонетичних і граматичних форм; тлумачення новітніх мовних явищ, як уже відзначалося, нерідко потребує активних історичних довідок.

Як частина науки про історію мови, історія української мови пов'язана з *історією української літературної мови*, що досліджує шляхи становлення та еволюції системи книжно-літературних норм на різних історичних етапах. Із хрещенням Київської Русі пам'ятки старослов'янської мови правили за зразок високого стилю для тодішньої української літературної мови; важко переоцінити роль цих пам'яток на мовну ситуацію в праукраїнській державі. З іншого боку, із часів появи писемності літературна мова використовувалася в суспільстві поряд із загальнонародною розмовною мовою, систему якої активніше вивчає історична граматика. Книжно-літературна й народнорозмовна мова перебували в тісній узаємодії, особливо в період формування національної мови (із XVII ст.). Історія української мови й історія української літературної мови нерідко оперують матеріалами спільної джерельної бази (пам'ятками писемності), хоча історична граматика послуговується ще й діалектними фактами, фольклорними джерелами. Вивчаючи пам'ятки писемності, історик літературної мови зосереджується на нормативній системі звукових і граматичних форм, а фахівець з історії мови намагається простежити ретроспективний шлях послідовної реконструкції мовних станів народнорозмовної мови.

Традиційно історію української мови пов'язують з вивченням *діалектних* мовних фактів у їх історичному розвитку. Аналіз говіркових особливостей дає змогу простежити окремі давні мовні явища, властиві для української мови на певному її часовому зрізі. Українські говори, особливо південно-західні, засвідчують велику кількість раритетних мовних явищ, не властивих сучасній звукобудові чи граматичній системі.

У безпосередньому контакті з історією української мови перебуває *палеографія* – історико-філологічна дисципліна, яка вивчає утворення знаків писемності та їх розвиток. Теоретична палеографія досліджує закономірності історичних змін систем писемності, практична вивчає індивідуальні особливості почерків переписувачів чи окремих рукописів. Палеографія допомагає датувати пам'ятки, що є дуже важливим для хронологізації того чи іншого мовного явища.

Історія мови (історична граматики в поєднанні зі старослов'янською) мовою може бути достовірно сприйнятою та зрозумілою тільки тоді, коли її досліджують у зв'язку з *історією народу* – носія й творця цієї мови. Вивчаючи історію української мови, потрібно добре знати історію українського народу, усвідомлювати процеси становлення української народності та нації в загальноєвропейському історичному контексті.

Крім цього історія української мови послуговується фактами таких наук, як *археологія, етнографія, антропологія, фольклористика* тощо.

3. Результати навчання за дисципліною

Інтегральна компетентність	Програмні результати навчання, визначені ООП Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі й практичні проблеми в галузі середньої освіти, що передбачає застосування теорій та методів освітніх наук і характеризується комплексністю й невизначеністю педагогічних умов організації освітнього процесу в закладах загальної середньої освіти.
Загальні компетентності (ЗК)	ЗК 2. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу, до застосування знань у практичних ситуаціях. ЗК 3. Здатність усвідомлювати соціальну значущість своєї майбутньої професії, сумлінно виконувати професійні обов'язки, здатність розуміння важливості розвитку мислення й пошанування істини. ЗК 4. Здатність до прийняття ефективних рішень у професійній діяльності та відповідального ставлення до обов'язків, мотивування людей до досягнення спільної мети. ЗК 5. Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу нетерпимості до корупції, принципів академічної доброчесності у взаємодії учасників освітнього процесу та організації всіх видів навчальної діяльності. ЗК 6. Здатність використовувати державну мову у професійній діяльності, чітко й аргументовано висловлювати свої думки, міркування, почуття; використовувати іноземну мову для одержання й оцінювання інформації в галузі професійної діяльності. ЗК 8. Здатність виявляти повагу та цінувати українську національну культуру, багатоманітність і мультикультурність у суспільстві, усвідомлювати необхідність рівних можливостей для всіх учасників освітнього процесу; здатність до вираження національної культурної ідентичності, творчого самовираження. ЗК 9. Здатність до генерування нових ідей, виявлення та розв'язання проблем, ініціативності та підприємливості.

Предметні (фахові) компетентності спеціальності (ПК)	ПК 1. Мовно-комунікативна компетентність як здатність: забезпечувати здобуття учнями освіти державною мовою; формувати і розвивати мовно-комунікативні уміння та навички учнів, використовувати знання іноземної мови в освітній і професійній діяльності в умовах реалізації концепції Нова українська школа. ПК 2. Предметно-методична компетентність як здатність: використовувати систему теоретичних знань та практичних умінь з української мови, української літератури, англійської мови та методики їх навчання в ході вирішення професійних завдань; моделювати зміст навчання відповідно до обов'язкових результатів навчання, визначених державними стандартами освіти; формувати й розвивати в здобувачів освіти ключові компетентності та наскрізні вміння, визначені державними стандартами освіти; здійснювати інтегроване навчання здобувачів освіти; добирати і використовувати сучасні та ефективні методики і технології навчання, виховання і розвитку; розвивати критичне мислення; формувати ціннісні ставлення в здобувачів освіти в умовах реалізації концепції Нова українська школа. ПК 9. Проєктувальна компетентність як здатність проєктувати осередки навчання, виховання і розвитку учнів. ПК 10. Прогностична компетентність як здатність: прогнозувати результати освітнього процесу; планувати освітній процес. ПК 11. Організаційна компетентність як здатність: організовувати процес навчання, виховання і розвитку здобувачів освіти; організовувати різні види і форми навчальної та пізнавальної діяльності; здатність організовувати осередки навчання, виховання й розвитку учнів. ПК 12. Оцінювально-аналітична компетентність як здатність: здійснювати моніторинг та оцінювання результатів навчання учнів на засадах компетентнісного підходу; аналізувати результати навчання; забезпечувати самооцінювання та взаємооцінювання результатів навчання учнів. ПК 13. Здатність до навчання впродовж життя як здатність: здійснювати моніторинг власної педагогічної діяльності і визначати умови та ресурси професійного розвитку впродовж життя; взаємодіяти з колегами на засадах партнерства та підтримки, дотримуючись принципів професійної етики. ПК 14. Інноваційна компетентність як здатність: застосовувати наукові методи пізнання в освітньому процесі; використовувати інновації у професійній діяльності; застосовувати різноманітні підходи до розв'язання проблем у педагогічній діяльності.
Знання	ПРЗ 2. Знати мовні норми, стилі української/англійської літературних мов, соціокультурну ситуацію розвитку української мови, особливості використання мовних одиниць у певному контексті, мовний дискурс художньої літератури й сучасності. ПРЗ 3. Знати провідні тенденції розвитку літературного процесу в Україні, специфіку його перебігу в культурному контексті, зміст естетичних теорій, методів, напрямів, течій, стилів, жанрів; твори української класики й сучасності у взаємозв'язках зі світовою літературою й культурою. ПРЗ 4. Знати сучасні концепції навчання й виховання, актуальні питання педагогіки та методики навчання української мови, української літератури, англійської мови, традиційні та інноваційні

	підходи до організації освітнього процесу, методи і прийоми, технології навчання. ПРЗ 5. Знати й розуміти зміст ключових компетентностей, наскрізні вміння здобувачів освіти, визначені державними стандартами освіти; знати й розуміти вимоги до обов'язкових результатів навчання здобувачів освіти, рівні сформованості їхніх компетентностей. ПРЗ 6. Знати та аналізувати методи цілепокладання, планування та проєктування процесів навчання і виховання учнів на основі компетентнісного підходу з урахуванням їх освітніх потреб; форми організації освітнього процесу; види і форми навчальної та пізнавальної діяльності здобувачів освіти, вимоги, форми й види професійного розвитку вчителя. ПРЗ 7. Знати загальні питання методики та зміст модельних навчальних програм з української мови, української літератури, англійської мови; знати методику вивчення основних розділів шкільних курсів української мови, української літератури, англійської мови в основній школі в умовах впровадження концепції Нова українська школа; знати види, форми, методики оцінювання результатів навчання здобувачів освіти, відстеження їх прогресу в навчанні. ПРЗ 11. Знати основи запобігання корупції, суспільної та академічної недоброчесності, правила використання об'єктів авторського права на рівні необхідному для формування нетерпимості до корупції та проявів недоброчесної поведінки як в академічній спільноті, так і подальшій педагогічній діяльності.
--	---

Уміння	ПРУ 2. Уміти демонструвати та застосовувати знання з української мови, української літератури, англійської мови (на рівні основної школи) для формулювання та вирішення завдань різних рівнів складності в умовах впровадження концепції Нова українська школа. ПРУ 3. Уміти пояснювати особливості розвитку української мови та літератури, англійської мови, специфіку розвитку літературного процесу в Україні в культурному контексті; зміст естетичних теорій, методів, напрямів, течій, стилів, жанрів; аналізувати твори української класики й сучасності у взаємозв'язках зі світовою літературою й культурою; порівнювати мовні й літературні факти, явища, узагальнювати, визначати їхні подібності й відмінності, фахово оперувати українознавчими поняттями. ПРУ 4. Уміти використовувати різні методи, форми і засоби навчання учнів з української мови, української літератури, англійської мови; формувати у здобувачів освіти здатність до взаєморозуміння / міжособистісної взаємодії, враховуючи вікові психологічні особливості у процесі навчання. ПРУ 6. Уміти оцінювати проблемну ситуацію та/або завдання на основі всебічного аналізу з метою виявлення шляхів їх вирішення; використовувати та вдосконалювати методики навчання конкретних тем з української мови, української літератури, англійської мови в закладах середньої освіти (на рівні основної школи); сприймати, аналізувати й реалізовувати інновації у професійній діяльності в умовах впровадження концепції Нова українська школа. ПРУ 7. Уміти організовувати освітній процес відповідно до сучасних вимог, проектувати і проводити уроки різних типів (у тому числі інтегровані) з української мови, української літератури, англійської мови в основній школі з урахуванням специфіки навчальних цілей, контингенту учнів в умовах впровадження концепції Нова українська школа. ПРУ 10. Уміти формувати й підтримувати інтерес учнів, належний рівень їх мотивації до навчання української мови і літератури, англійської мови в умовах впровадження концепції Нова українська школа, формувати спільноту учнів, у якій поважають і враховують права кожного. ПРУ 11. Уміти ефективно планувати, організовувати різні види позакласної роботи з української мови та літератури, англійської мови; застосовувати різноманітні підходи підготовки учнів до участі в конкурсах з предмету (на рівні основної школи). ПРУ 12. Уміти відшуковувати інформацію у різноманітних джерелах, аналізувати, критично оцінювати, систематизувати, узагальнювати; готувати доповіді, презентації, брати участь у дискусії. ПРУ 13. Володіти комунікативною компетентністю з української та англійської мови (лінгвістичний, соціокультурний, прагматичний компоненти відповідно до Загальноєвропейських Рекомендацій з мовної освіти), визначати потреби особистого професійного розвитку та планувати його; удосконалювати й підвищувати власний компетентнісний рівень у вітчизняному та міжнародному контексті.
----------------------	--

Комунікація	ПРК 1. Володіти основами професійної мовленнєвої культури при навчанні української мови, української літератури, англійської мови. ПРК 2. Здатність ефективно комунікувати, використовуючи вербальні та невербальні прийоми впливу на учнів, для досягнення навчальних цілей, організовувати ефективну комунікацію, взаємодію та рефлексію учнів у процесі навчання української мови, української літератури, англійської мови.
Автономія і відповідальність	ПРА 1. Мати сформовану мотивацію до здійснення професійної діяльності, бути готовим сумлінно виконувати професійні обов'язки, дотримуватися принципів етики вчителя та принципів академічної доброчесності. ПРА 3. Здатність продовжувати навчання протягом життя зі значним ступенем автономії, планувати процес самонавчання та самовдосконалення в контексті неперервної фахової підготовки, використовуючи способи збереження як фізичного так і психічного здоров'я, запобігаючи професійному вигоранню.

4. Критерії оцінювання результатів навчання

Шкала ЄКТС	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
90-100	Студент має системні, дієві знання, виявляє неординарні творчі здібності у навчальній діяльності; використовує широкий арсенал засобів для обґрунтування та доведення своєї думки; розв'язує складні проблемні завдання; схильний до системно-наукового аналізу та прогнозу явищ; уміє ставити і розв'язувати проблеми, самостійно здобувати і використовувати інформацію; займається науково-дослідною роботою; логічно та творчо викладає матеріал в усній та письмовій формі; розвиває свої здібності й нахили; використовує різноманітні джерела інформації; моделює ситуації в нестандартних умовах
82-89	Студент володіє узагальненими знаннями з навчальної дисципліни, аргументовано використовує їх у нестандартних ситуаціях; вміє знаходити джерела інформації та аналізувати їх, ставити і розв'язувати проблеми, застосовувати вивчений матеріал для власних аргументованих суджень у практичній діяльності (диспути, круглі столи тощо); спроможний за допомогою викладача підготувати виступ на студентську наукову конференцію; самостійно вивчити матеріал; визначити програму своєї пізнавальної діяльності; оцінювати різноманітні явища, процеси; займає активну життєву позицію.
74-81	Знання студента досить повні, він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях; вміє аналізувати, робити висновки; відповідь повна, логічна, обґрунтована, однак з окремими неточностями; вміє самостійно працювати, може підготувати реферат і побунтувати його положення.
64-73	Студент розуміє основні положення навчального матеріалу, може

	поверхнево аналізувати події, ситуації, робить певні висновки; відповідь може бути правильною, проте недостатньо осмисленою; самостійно відтворює більшу частину матеріалу; вміє застосовувати знання під час розв'язування розрахункових завдань за алгоритмом, користуватися додатковими джерелами.
60-63	Студент знає більше половини навчального матеріалу, розуміє сутність навчальної дисципліни, може дати визначення понять, категорій (однак з помилками); вміє працювати з підручником, самостійно опрацьовувати частину навчального матеріалу; робить прості розрахунки за алгоритмом, але висновки не логічні, не послідовні
35-59	Студент намагається аналізувати на основі елементарних знань і навичок; виявляє окремі властивості; робить спроби виконання вправ, дій репродуктивного характеру; за допомогою викладача робить прості розрахунки за готовим алгоритмом.
1-34	Студент володіє навчальним матеріалом на рівні засвоєння окремих термінів, фактів без зв'язку між ними: відповідає на запитання, які потребують відповіді „так” чи „ні”.

Методи оцінювання

Оцінювання навчальних досягнень студентів здійснюється за системою ЄКТС та національною шкалою оцінювання. Накопичувальна бально-рейтингова система передбачає оцінювання компетентностей, передбачених освітньо-професійною програмою, за всі види аудиторної та позааудиторної навчальної діяльності: активна робота на лекціях, виступ (виступ на практичних заняттях, наукових семінарах, конференціях, виховних заходах тощо), дискусія, тестування, контрольна і самостійна робота, поточний і підсумковий контроль.

Розподіл балів

Денна форма навчання

Поточний контроль												Разом	Загальна сума	
РОЗДІЛ 1		Розділ 2		РЗ	РОЗДІЛ 4				РОЗДІЛ 5				100	
Т.1	Т.2	Т.3	Т.4	Т.5	Т.6	Т.7	Т.8	Т.9	Т.10	Т.11-12	Т.13	Т.14		60
Поточний контроль														
5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	3	4		
Контроль самостійної роботи										ККР	ІНДЗ			40
			5	5				5	4	11	10			

Заочна форма навчання

Поточний контроль												Разом	Загальна сума	
РОЗДІЛ 1		Розділ 2		РЗ	РОЗДІЛ 4				РОЗДІЛ 5					
T.1	T.2	T.3	T.4	T.5	T.6	T.7	T.8	T.9	T.10	T.11-12	T.13-14	T.15-16	20	100
Поточний контроль														
5		5		5	5									
Контроль самостійної роботи										KKP	ІНДЗ		80	
	7		7		7	7	7	5	5	20	15			

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену, заліку, курсового проекту (роботи), практики
90 – 100	A	відмінно
82 - 89	B	добре
74 - 81	C	
64 - 73	D	
60 - 63	E	задовільно
35-59	FX	
1 - 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

5. Засоби діагностики результатів навчання:

- контрольна робота;
- тестування;
- реферат;
- індивідуальна навчально-дослідна робота;
- поточний контроль.

6. Програма навчальної дисципліни

Розділ 1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ЗІ СЛОВ'ЯНСЬКОГО МОВОЗНАВСТВА

Тема 1. Вступ. Поняття «старослов'янська мова». Живомовна основа старослов'янської мови. Питання орфографії старослов'янської мови. Історія слов'янської писемності. Найдавніші слов'янські пам'ятки. Життя і діяльність слов'янських першовчителів Кирила і Мефодія. Дві слов'янські азбуки: кирилиця і глаголиця.

Старослов'янська і церковнослов'янська (слов'яноруська, словенська) мови. Роль старослов'янської мови в історії української літературної мови. Церковнослов'янізми в мові Т. Г. Шевченка, П. О. Куліша, І. Я. Франка.

Тема 2. З історії наукового вивчення старослов'янської мови. Слов'янські народи і слов'янські мови; слов'янська група мов: східно-, західно- і південнослов'янська підгрупи. Питання про етногенез слов'ян; принципи їх виділення; проблема походження етноніма «слов'яни». Праслов'янська (спільнослов'янська) мова як спільна прамова слов'ян, періодизація праслов'янської мови за Ф. П. Філіном. Розпад праслов'янської мови на західнослов'янську та східнослов'янську групи (фонетичні риси). Виокремлення спільносхіднослов'янської діалектної зони (діалектні перетворення). Проблема появи писемності у східних слов'ян. Короткі відомості зі старослов'янської палеографії.

Розділ 2. ЗВУКОВА І ГРАМАТИЧНА СИСТЕМИ СТАРОСЛОВ'ЯНСЬКОЇ МОВИ

Тема 3. Звукова система старослов'янської мови в порівняльно-історичному висвітленні. Звуковий склад давньоіндоєвропейської мови. Формування систем голосних і приголосних праслов'янської мови. Ранні праслов'янські звукові зміни. Палаталізація приголосних у сполученні з наступним [j]. Палаталізації (перехідні пом'якшення) задньоязикових [g], [k], [h]. Давні зміни голосних: [ǣ], [ǫ] та [ā], [ō]; [ě] та [ē]; [ī], [ī̇], [ū], [ū̇]. Найдавніші чергування голосних.

Тема 4. Загальна характеристика морфологічної системи старослов'янської мови. Граматичні категорії повнозначних частин мови. Невідмінювані і службові частини мови. Синтаксична будова старослов'янської мови.

РОЗДІЛ 3. КУРС ІСТОРІЇ МОВИ ЯК ЛІНГВІСТИЧНА ДИСЦИПЛІНА

Тема 5. Вступ. Історія української мови як наука і навчальна дисципліна. Історична граматики української мови як частина загального курсу історії мови. Зв'язок курсу з іншими навчальними дисциплінами. Основні джерела історичного вивчення української мови. Проблема походження української мови. Давньоруська мова як спільна літературна мова східних слов'ян. Терміни «Русь», «Малоросія», «Україна» в контексті українського глотогенезу. Проблема періодизації історії української мови. Найголовніші відомості про наукове вивчення історії української мови.

РОЗДІЛ 4. ІСТОРИЧНА ФОНЕТИКА

Тема 6. Фонетичні зміни спільнослов'янського періоду та їх відбиття в сучасній українській літературній мові. Структура складу в спільнослов'янській мові: тенденція до висхідної звучності в будові складу; закон складового сингармонізму (розміщення поряд звуків однорідної артикуляції). Закон відкритого складу. Звукові процеси, пов'язані з дією закону відкритого складу: зміна приголосних на межі складу; асимілятивно-дисимілятивні зміни в групах [dt'], [tt'] і [gt'], [kt']; втрата приголосного на кінці складу; поява носових голосних [ɛ̃], [ɔ̃]; монофтонгізація дифтонгів; відновлення складотвочості [r] і [l]; розвиток протези. Сполучення дифтонгів [gv], [kv], [xv] перед [ě] та [ī] з дифтонгів [ai], [oi]. Втрата проривних [d] і [t] у групах [dl] і [tl]. Причини наявності цих сполучень у сучасних словах.

Тема 7. Фонетичні процеси в давньосхіднослов'янській мові дописемного періоду (VII – X ст.). Зміна [je] в [o] на початку слова. Зміна носових голосних [ɛ̃], [ɔ̃] в неносові. Розвиток повноголосся. Рефлекси [ort], [olt] на початку

слова. Ранні рефлекси [ě] (h).

Тема 4. Фонетичні процеси в давньоруськоукраїнській (південноруській) мові писемного періоду (XI-XIII ст.). Фонетична система староукраїнського періоду к. X – поч. XI ст. Склад голосних та приголосних. Поява нових фонем /f/ та /h/. Рефлекси зредукованих [ъ] і [ь] та напружених [i], [ы]. Зміна артикуляції [i] після [ъ]. Зредуковані [ъ] і [ь] у сполученні з плавними сонантами [r], [л]. Наслідки занепаду зредукованих [ъ] і [ь] у системі голосних: перебудова структури складу; чергування [o], [e] з нульовою фонемою; секундарні [o], [e] перед сонорними; подовження етимологічних [o], [e]; розвиток приставних [i] ([и], [e]), [o] ([a]). Наслідки занепаду зредукованих [ъ] і [ь] у системі приголосних. Поява нових груп приголосних: спрощення в групах приголосних; втрата звуку [л]; вставні приголосні [d], [t]; асиміляція та дисиміляція приголосних; депалаталізація приголосних; палаталізація приголосних, пов'язана із занепадом [ь] (суфікс -ськ- / -зьк-, -цьк-); зміна [л] на [љ] та [w] на [ў] й [y]; втрата дзвінкості кінцевими приголосними. Історія звука [ě] (h). Рефлекси *ě в сучасних українських діалектах; зміни *ě в інших східнослов'янських мовах. Уживання букви “h” в українській графічній традиції. Історія етимологічних [i] та [y] ([ы]); сполучення [ги], [ки], [хи] із [гы], [кы], [хы]; рефлекси [гы], [кы], [хы] в говорах української мови. Депалаталізація приголосних перед [e] як одна з важливих фонетичних рис української мови. Зміна [e] в [o] в певних фонетичних умовах; наявність [e] після шиплячих у словах сучасної української мови та словах іншомовного походження. Зближення ненаголошених [e], [и] та орфоепічна норма сучасної української літературної мови. Пізніші фонетичні зміни: перехід [o], [e] в [i]; зміна [o] в [a]; зближення [o]–[a] та ін. фонетичні зміни писемного періоду.

РОЗДІЛ 5. ІСТОРИЧНА МОРФОЛОГІЯ. ФОРМУВАННЯ МОРФОЛОГІЧНОЇ СИТЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Тема 5. Історія іменників. Предмет і завдання історичної морфології української мови. Загальна характеристика морфологічної системи праслов'янської мови. Історія української морфемної та словотвірної систем (загальна характеристика); словотвір та словозміна іменників: спільнослов'янські іменникові суфікси; спільнослов'янські іменникові суфікси; українські словотворчі іменникові суфікси; суфіксальні синоніми; іншомовні суфікси; префіксація; перефіксально-суфіксальний і безсуфіксний способи словотворення; словоскладання; субстантивація.

Тема 6. Становлення граматичних категорій іменника української мови. Історія граматичної категорії роду. Історія граматичної категорії відмінка. Історія граматичної категорії числа. Історія вираження збірності – одиничності. Історія граматичної категорії істот – неістот.

Тема 7. Типи відмінювання іменників давньоруськоукраїнської мови. Праслов'янські та д-р.укр. флексії, їх функції і фонетична будова; шляхи утворення відмінкових флексій іменників. Типи давніх (праслов'янських) іменних основ; історія детермінативів. Основи на -ā- / -jā-. Основи -ǫ- / -jǫ-. Основи на -ǫ-. Основи на -ī-. Основи на -ū-. Основи на приголосний (-n, -r, -s, -t). Руйнування давніх (праслов'янських) іменних основ у давньоруськоукраїнській мові і витворення нових типів відмін іменників української мови: взаємодія відмінювання іменників з основою на -ǫ- і з основою на -ǫ-; доля відміни іменників з основою на -ī-; руйнування відмін іменників з основою на приголосний та з основою на -ǫ-; стійкість основи на -ā- / -jā- і її вплив на інші типи відмінювання іменників; утворення нових типів відмін іменників української мови. Занепад форм двоїни; їх вияв у сучасних говорах.

Тема 8. Формування сучасної української системи відмінювання іменників (Історія типів відмін та відмінкових форм іменників української мови). Типи відмін іменників української мови та провідні фактори їх становлення. Історія відмінкових закінчень іменників першої відміни. Історія відмінкових закінчень іменників другої відміни. Історія відмінкових закінчень іменників третьої відміни. Історія відмінкових закінчень іменників четвертої відміни. Множинні іменники, історія їх відмінкових закінчень.

Тема 9. Історія займенників . Словотвір займенників. Історія форм особових та зворотного займенників. Історія форм предметно-особового займенника. Історія форм неособових займенників.

Тема 10. Історія прикметників. Формування прикметника як частини мови (походження прикметникової категорії); словотвір прикметників. Іменні (короткі) та займенникові (членні) прикметники. Розвиток форм вищого і найвищого ступенів прикметників.

Тема 11. Історія числівників. Походження числівників; числівникові слова в спільнослов'янській мові. Джерела становлення і склад числівників давньоукраїнської мови: словотвір власне кількісних числівників; словотвір дробових і збірних числівників; словотвір порядкових числівників. Історія словозміни порядкових числівників. Числівники в українській мові.

Тема 12. Історія дієслівних форм. Історія дієслівного словотвору: формування дієслівних класів; класи дієслівних основ. Історія дієслівних утворень: інфінітив, супін, дієприкметник, дієприслівник, особові дієслова.

Формування граматичних категорій дієслова. Категорія часу. історія особових форм теперішнього часу; історія форм минулого часу (аорист, імперфект, перфект, плюсквамперфект); історія форм майбутнього часу (майбутній доконаний (простий), майбутній аналітичний і майбутній синтетичний); часові форми в сучасній українській літературній мові і в говорах.

Категорія способу: історія форм умовного способу; історія форм наказового способу; синтетичні й аналітичні форми вираження спосібних значень в староукраїнській мові.

Тема 13. Історія прислівників. Виникнення класу прислівників. Основні структурні і граматичні розряди прислівників у давньоукраїнській мові: відзайменникові прислівники; відіменні прислівники; віддієслівні прислівники; інші прислівники. Формування і розвиток системи прислівників української мови.

Тема 14. Становлення службових частин мови. Основні відомості про джерела формування, функціональне призначення прийменників, сполучників, часток, вигуків та звуконаслідувань. Розвиток службових частин мови.

РОЗДІЛ 6. ІСТОРИЧНИЙ СИНТАКСИС

Тема 15. Історія синтаксичної будови української мови . Предмет, завдання і методи історичного синтаксису. Типи простих і складних речень у різні періоди розвитку української мови; засоби вираження головних і другорядних членів речення.

Тема 16. Морфологічний та синтаксичний аналіз тексту. Написання контрольної роботи.

7. Структура навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин			
	Денна форма		Заочна форма	
	у тому числі		у тому числі	

		Лекції	Практ.	Конс.	Самост. робота	сього	Лекції	Практ.	Конс.	Лабор.	Самост. робота
ЧАСТИНА 1											
Розділ 1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ЗІ СЛОВ'ЯНСЬКОГО МОВОЗНАВСТВА											
Тема 1. Вступ. Поняття «старослов'янська мова». Живомовна основа старослов'янської мови. Питання орфографії старослов'янської мови. Життя і діяльність Костянтина і Мефодія. Старослов'янська і церковнослов'янська мови. Роль старослов'янської мови в історії української літературної мови.	4	2	2			6	2	2			2
Тема 2. З історії наукового вивчення старослов'янської мови. Слов'янські народи і слов'янські мови. Питання про етногенез слов'ян. Проблема походження етноніма «слов'яни». Три групи слов'янських мов; принципи їх виділення. Праслов'янська мова. Проблема появи писемності у східних слов'ян. Короткі відомості зі старослов'янської палеографії.	4	2	2			2					2
Разом за розділом 1	8	4	4			8	2	2			4
Розділ 2. ЗВУКОВА І ГРАМАТИЧНА СИСТЕМИ СТАРОСЛОВ'ЯНСЬКОЇ МОВИ											
Тема 3. Звукова система старослов'янської мови в порівняльно-історичному висвітленні. Особливості звукової системи індоєвропейської мови. Формування систем голосних і приголосних праслов'янської мови.	4	2	2			2					2
Тема 4. Загальна характеристика морфологічної системи старослов'янської мови. Граматичні категорії різних частин мови.	4	2	2			2					2

Разом за розділом 2	8	4	4			4					4
Розділ 3. КУРС ІСТОРІЇ МОВИ ЯК ЛІНГВІСТИЧНА ДИСЦИПЛІНА											
Тема 5. Вступ. Історична граматики української мови як наука і навчальна дисципліна	6	2	2		2	6		2			4
Разом за розділом 3	6	2	2		2	6		2			4
Розділ 4. ІСТОРИЧНА ФОНЕТИКА											
Тема 6. Історична фонетика. Фонетичні процеси в праслов'янській мові та їхнє відбиття в сучасній українській літературній мові	6	2	2		2	7		2			5
Тема 7. Фонетичні процеси в прасхіднослов'янській (протоукраїнській) мові дописемного періоду (VII–X ст.)	5	1	2		2	5					5
Тема 8. Фонетичні процеси в давньоукраїнській (давньоруськоукраїнській, спільносхіднослов'янській) мові писемного періоду (XI–XIII ст.)	5	1	2		2	5					5
Тема 9. Фонетичні процеси в середньоукраїнській (староукраїнській) мові (XIV–поч. XVIII ст.)	6	2	2		2	5					5
Разом за розділом 4	22	6	8		8	22					20
Розділ 5. ІСТОРИЧНА МОРФОЛОГІЯ. ФОРМУВАННЯ МОРФОЛОГІЧНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ											
Тема 10. Історія іменників	3	2			1	5					5
Тема 11. Історія займенників	2		1		1	5					5
Тема 12. Історія прикметників	2		1		1	5					5
Тема 13. Історія	2		2			5					5

числівників											
Тема 14. Історія дієслівних форм	4			2	2	5					5
Тема 15. Історія прислівників	2				2	5					5
Тема 16. Становлення службових слів	2				2	5					5
Разом за розділом 5	17	2	4	2	9	35					35
Розділ 6. Історичний синтаксис											
Тема 17. Історія синтаксичної будови української мови	14				14	7			2		5
Фонетичний, морфологічний та синтаксичний аналізи	15				15	11					8
Разом за розділом 6	29				29	15			2		13
Усього	90	18	22	2	48	90	4	4	2		80

Теми лекційних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Вступ.	2	2
2	З історії наукового вивчення старослов'янської мови.	2	
3	Звукова система старослов'янської мови в порівняльно-історичному висвітленні.	2	2
4	Загальна характеристика морфологічної системи старослов'янської мови.	2	
5	Вступ. Історична граматики української мови як наука і навчальна дисципліна	2	
6	Історична фонетика. Фонетичні процеси в праслов'янській мові та їх відбиття в сучасній українській літературній мові	2	
7	Фонетичні процеси в прасхіднослов'янській (протоукраїнській) мові дописемного періоду (VII–X ст.)	1	
8	Фонетичні процеси в давньоукраїнській (давньоруськоукраїнській, спільнослов'янській) мові писемного періоду (XI–XIII ст.)	1	
9	Фонетичні процеси в середньоукраїнській (староукраїнській) мові (XIV–поч. XVIII ст.)	2	
10	Історія іменників	2	
Разом		18	4

Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма

1	Вступ.	2	2
2	З історії наукового вивчення старослов'янської мови.	2	
3	Звукова система старослов'янської мови в порівняльно-історичному висвітленні.	2	
4	Загальна характеристика морфологічної системи старослов'янської мови.	2	
5	Вступ. Історична граматики української мови як наука і навчальна дисципліна	2	
6	Історична фонетика. Фонетичні процеси в праслов'янській мові та їх відбиття в сучасній українській літературній мові	2	2
7	Фонетичні процеси в прасхіднослов'янській (протоукраїнській) мові дописемного періоду (VII–X ст.)	2	
8	Фонетичні процеси в давньоукраїнській (давньоруськоукраїнській, спільносхіднослов'янській) мові писемного періоду (XI–XIII ст.)	2	
9	Фонетичні процеси в середньоукраїнській (староукраїнській) мові (XIV– поч. XVIII ст.)	2	
10	Історія іменників	2	
11-12	Історія займенників, прикметників	-	
13	Історія числівників	2	
14	Історія дієслівних форм		
15	Тема 17. Історія синтаксичної будови української мови		2 конс.
Разом		22/2	4/2

Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Вступ.		2
2	З історії наукового вивчення старослов'янської мови.		2
3	Звукова система старослов'янської мови в порівняльно-історичному висвітленні.		2
4	Загальна характеристика морфологічної системи старослов'янської мови.		2
5	Вступ. Історична граматики української мови як наука і навчальна дисципліна	2	4
6	Історична фонетика. Фонетичні процеси в праслов'янській мові та їх відбиття в сучасній українській літературній мові	2	5
7	Фонетичні процеси в прасхіднослов'янській (протоукраїнській) мові дописемного періоду (VII–X ст.)	2	5
8	Фонетичні процеси в давньоукраїнській (давньоруськоукраїнській,	2	5

	спільнослов'янській) мові писемного періоду (XI-XIII ст.)		
9	Фонетичні процеси в середньоукраїнській (староукраїнській) мові (XIV- поч. XVIII ст.)	2	5
10	Історія іменників	1	5
11	Історія займенників	1	5
12	Історія прикметників	1	5
13	Історія числівників		5
14	Історія дієслівних форм	2	5
15	Історія прислівників	2	5
16	Становлення службових слів	2	5
17	Історія синтаксичної будови української мови	14	5
19	Фонетичний, морфологічний та синтаксичний аналізи	15	8
Разом		48	80

8. Рекомендовані джерела інформації

Основні

1. Білоусенко П. І., Німчук В. В. Нариси з історії українського словотворення (суфікс -иця) / відп. ред. І. Р. Вихованець ; НАН України, Ін-т української мови, Запорізький держ. ун-т. Київ–Запоріжжя: ЗДУ. 2002. 206 с.
2. Висоцький А. В., Макарець Ю. С. Історія української мови. Фонетика і морфологія: навч. посіб.; Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. Київ: НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2017. 229 с.
3. Брус М. П. Історична граматики української мови. Частина перша. Теоретичний матеріал. Тематичні таблиці: навчально-методичний посібник. Івано-Франківськ: ППГоліней О. М., 2016. 184 с.
4. Гнатюк Л. П. Старослов'янська мова. Практикум: навч. посіб. для студентів філологічних спеціальностей. К.: Знання, 2015. 245 с.
5. Історія української мови. Хрестоматія / упор. С. Я. Єрмоленко, А. К. Мойсієнко. К.: Наук. думка, 1996. 288с.
6. Колоїз Ж. В. Історична граматики української мови : навч. посіб. Кривий Ріг, 2002.
7. Крижанівська О. І. Історія української мови : Історична фонетика. Історична граматики: навч. посіб. К.: ВЦ "Академія", 2010. 248 с.
8. Леута О. І., Гаврилюк О. Р. Старослов'янська мова: навчально-методичний комплекс для студентів філологічних спеціальностей. К.: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2018. 300 с.
9. Огієнко І. І. Історія української літературної мови (Митрополит Іларіон). Центр навчальної літератури, 2019. 326 с.
10. Павленко Л. П. Історична граматики української мови: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Луцьк: Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2010. 208 с.
11. Шевельов Ю. Історична фонологія української мови. Харків: Акта, 2003. 1054 с.

Додаткові

1. Історія українського правопису: XVI–XX століття : хрестоматія / Упор. В. В. Німчук, Н. В. Пуряєва ; пер. слово В. В. Німчука. К.: Наук. думка, 2004. 583 с.
2. Історія української літературної мови: хрестоматія : для студентів філол. ф-ту ден. та заоч. форм навчання спец. "Українська мова та література" / уклад.: М. О. Вінтонів, Л. В. Сегін, Є. М. Ткаченко; Київ. ун-т ім. Бориса Грінченка. Київ: Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2018. 595 с.

3. Павленко Л. П. Історична грамати́ка української мови : навч.-метод. рек. для студ. спец. “Українська мова та література”. Луцьк : РВВ“Вежа” Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2006. 52 с.
4. Півторак Г. П. Державна мова у Великому князівстві Литовському і проблема розмежування українських та білоруських пам’яток. *Мовознавство*. 2005. № 3–4. С. 80–84.
5. Півторак Г. П. Деякі методологічні проблеми дослідження етно- і глотогенезу східних слов’ян на сучасному етапі. *Мовознавство*. 2010. № 2–3. С. 8–29. Режим доступу: <http://www.inmo.org.ua/departments/zpsm/staff/pivtorak.html>
6. Півторак Г. П. Походження українців, росіян, білорусів та їхніх мов : міфи та правда про трьох братів слов’янських зі “спільної колиски” / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні. 2-ге вид., доп. К. : Арістей, 2004. 180 с. Режим доступу: <http://www.inmo.org.ua/departments/zpsm/staff/pivtorak.html>
7. Півторак Г. П. Проблема східнослов’янської прамови. *Мовознавство*: доп. та повідомл. на IV Міжнар. конгресі українців / відп. ред. В. В. Німчук. К. : Наук. думка, 2002. С. 268–272.
8. Півторак Г. Походження українців, росіян, білорусів та їхніх мов. Міфи і правда про трьох братів слов’янських зі “спільної колиски”. К.: Видавничий центр “Академія”, 2001. 152 с.
9. Півторак Г. П. Українсько-південнослов’янські лексичні паралелі як джерело реконструкції ранньої історії слов’янських племен. *Мовознавство*. 2008. № 2–3. С. 13–23. Режим доступу: <http://www.inmo.org.ua/departments/zpsm/staff/pivtorak.html>
10. Русанівський В. М. Історія української літературної мови : підруч. 2-ге вид., доп. і перероб. К.: АртЕк, 2002. 424 с.
11. Складенко В. Г. Історія українського наголосу. Дієслово. К.: Наукова думка, 2017. 702 с.
12. Куземська Г. Якою мовою молилася давня Україна. Правила української транслітерації церковнослов’янських текстів. Вид. 2-ге, доопрац. і значно допов. Київ: Софія, 2012. 111 с.

Методичне забезпечення

Підручники

1. Брус М. П. Історична грамати́ка української мови. Частина друга. Практичний матеріал. Термінологічний словник. Тестові завдання: Навчально-методичний посібник. Івано-Франківськ: ПП Голіней О. М., 2016. 92 с.
2. Крижанівська О. І. Історія української мови : Історична фонетика. Історична грамати́ка : навч. посіб. – К. : ВЦ “Академія”, 2010. 248 с. (Серія “Альма-матер”).
3. Леута О. І. Старослов’янська мова: підручник. К.: Вища школа, 2001. 255 с.

Збірники вправ

1. Вербовий М. Історична грамати́ка української мови: Збірник вправ та текстів/ Навчально-методичний посібник для студентів філологічного факультету всіх форм навчання. Кривий Ріг, 2018. 37 с.
2. Гаврилюк О. Р., Леута О. І. Старослов’янська мова. Фонетика: навчально-методичний посібник. К. : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2014. 96 с.
3. Громик Ю. Старослов’янська мова. Історія, фонетика, словозміна: збірник завдань та вправ. К.: Кондор, 2018. 184 с.

Словники

1. Етимологічний словник української мови: у 7 т. / [редкол. : О. С. Мельничук (голов. ред. та ін.)]. К. : Наук. думка, 1983–2012. (Словники України).
2. Словник української мови XVI – першої половини XVII ст. Л., 1994–2006. Вип. 1–1.
3. Українська мова: енцикл. / редкол. : В. М. Русанівський, О. О. Тараненко, М. П. Зяблюк та ін.; 2-ге вид., випр. і доп. К. : Вид-во “Укр. енцикл.” ім. М. П. Бажана, 2004. 824 с.

Методичні матеріали

1. Колоїз Ж. В. Роль «Історичної граматики української мови» в підготовці вчителя-словесника. *Філологічні студії* : Науковий вісник Криворізького держ. пед. у-ту. Кривий Ріг : КДПУ, 2010. Вип. 5. С. 239–250.
2. Крижанівська О. Формування лінгвістичного мислення на заняттях з історії української мови. *Наукові записки*. Серія філологічні науки (мовознавство). Кіровоград : РВЦ КДПУ ім. В. Винниченка, 2000. Вип. 22. С. 19–23.
3. Крижанівська О. Навчальні курси історичного мовного циклу в підготовці філологів в українській вищій школі. *Наукові записки*. Серія філологічні науки (мовознавство). Кіровоград : РВЦ КДПУ ім. В. Винниченка, 2011. Вип. 100. С. 530–532.
4. Крижанівська О. Історія української мови (вступ, історична фонетика, історична граматика) : курс лекцій. Кіровоградський держ. пед. ун-т ім. Володимира Винниченка. Кіровоград, 2003. 124 с.
5. Кумеда О. Старослов'янська мова та історична граматика української мови: методичні рекомендації для студентів 2 курсу спеціальності 014 Середня освіта (Українська мова і література) галузі знань 01 Освіта/Педагогіка. Суми: Видавництво СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2023. 73 с.
https://repository.sspu.edu.ua/bitstream/123456789/13532/1/Kumeda_Staroslov.pdf
6. Кумеда О. Старослов'янська мова та історична граматика української мови: навчально-методичний посібник для студентів 2 курсу спеціальності 014 Середня освіта (Українська мова і література) галузі знань 01 Освіта/Педагогіка. Суми: Видавництво СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2025. 83 с.

Інформаційні ресурси

1. <http://statty.pp.ua/vynyknennya-pysemnosti-u-shidnyh-slov/>.
2. <http://www.inmo.org.ua/departments/zpsm/staff/pivtorak.html>
3. <http://academia-pc.com.ua/product/202>
4. http://litopys.org.ua/djvu/istorychna_gramatyka_zhovtobruh.htm
5. <http://www.twirpx.com/file/1004972/>
6. <http://toloka.hurtom.com/viewtopic.php?t=30549>
7. www.kspu.kr.ua/download/conf2013/section5/article_kryzhanivska.pdf
8. https://shron1.chtyvo.org.ua/Hnatiuk_Lidiia/Staroslovianska_mova_Praktykum.pdf?PHPSESSID=3gcdr0indkbc0d9u0lnl02e64
9. https://shron1.chtyvo.org.ua/Brus_Mariia/Istorychna_hramatyka_ukrainskoi_movy_Chastyna_1_Teoretychnyi_material_Tematychni_tablytsi.pdf?

Праці О. П.Кумеди

1. Рефлекси праслов'янського проривного [g] у мові першодруків П. Куліша // *Лінгвістика : зб. наук. праць* / За ред. К. Д. Глуховцевої. – Луганськ: ДЗ “ЛНУ імені Тараса Шевченка, 2013. Вип. № 3 (30). С. 21–27.
2. Редакторський вплив Пантелеймона Куліша на мову Тараса Шевченка. *Культура слова*. 2015. Вип. 83. С. 59–65.
3. Звук-чужоземець, або Нова-стара історія про Томенка–Хоменка–Фоменка. *Сумщина*. 2016. № 11. С. 13.
4. Фонетичний правопис Пантелеймона Куліша і мова його першодруків. *ZBIÓR*

ARTYKUŁÓW NAUKOWYCH FILOLOGIA, SOCJOLOGIA I KULTUROZNAWS. Вип.
30.01.2017 – 31.01.2017. – Варшава. С.9–16.

5. Той звук, якого українці так часто соромляться... а даремно! *Сумщина*. 2016. № 9. С. 5.
6. Академічне викладання дисциплін історико-лінгвістичного циклу у вищій школі. *Slavica Nitrensia : časopis pre výskum slovanských filológií ; hlavný redaktor: prof. PhDr. Jana Sokolová, CSc. – Nitra: Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre*. 2018. Č. 2. S. 100–105.
7. До питання історії однієї відтопонімічної назви: сумчани – сум'яни – сумці. *Slavica Slovaca*; ročník 55 (2020) č.1. s. 53–63. Slavistický ústav Jána Stanislava SAV a Slovenský komitét slavistov, Slovenská republika. Časopis je evidovaný: SCOPUS, CEJSH, DOAJ, C.E.E.O.L., ERIH PLUS, MLA, CARHUS Plus + 2014, CIRC, SJR, ProQuest, EBSCO.
8. Кумеда О. Особливості вивчення лексичного складу української мови через порівняльну характеристику лексики слов'янських мов. *Культуромовна особистість фахівця у XXI столітті: збірник матеріалів V Міжнародної науково-практичної конференції*. Вип.5. 10-11 грудня 2021 року. С. 26-28.
9. Фонетичні маркери книжності в мові Пантелеймона Куліша. *Культура слова*. 2021. Вип. 94. С. 205-214: <https://ks.iul-nasu.org.ua/vypusky-zhurnalu/2021-2/zbirnyk-kultura-slova-94-2021/fonetychni-markery-knyzhnosti-v-movi-pantelejmona-kulisha.html>
10. Стилiстично маркованi елементи в мовi Пантелеймона Кулiша. *Фiлологiчнi трактати*. 2021. Т. 13, № 2. С. 23-30. [https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2021.13\(2\)-3](https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2021.13(2)-3)
11. Кумеда О. П. Одна фонетична риса мови творiв П.Кулiша у свiтлi словника Грiнченка. *Академічні студії. Серія “Гуманітарні науки”*, 2022. С. 33-38. <http://academstudies.volyn.ua/index.php/humanities/issue/view/14>
<http://academstudies.volyn.ua/index.php/humanities/article/view/348>
12. До питання про маловивчені риси ідіолекту Пантелеймона Куліша. Репрезентанти /o/ - /a/. *Культура слова*, 2023. Вип.97. <https://ks.iul-nasu.org.ua/vypusky-zhurnalu/2023-2/zbirnyk-kultura-slova-98-2023/pro-movnu-praktyku-pantelejmona-kulisha-reprezentanty-o-a.html>
13. Кумеда О. П., Рудь О.М. Стилiстичнi засоби українського перекладу бiблійних текстiв. *Слобожанський науковий вiсник. Серiя: Фiлологiя*. № 6 (2024). С. 24–29.

9. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна

Конспекти лекцій.

Методичні рекомендації до практичних занять і самостійної роботи.

Контрольні завдання для проведення проміжного контролю.